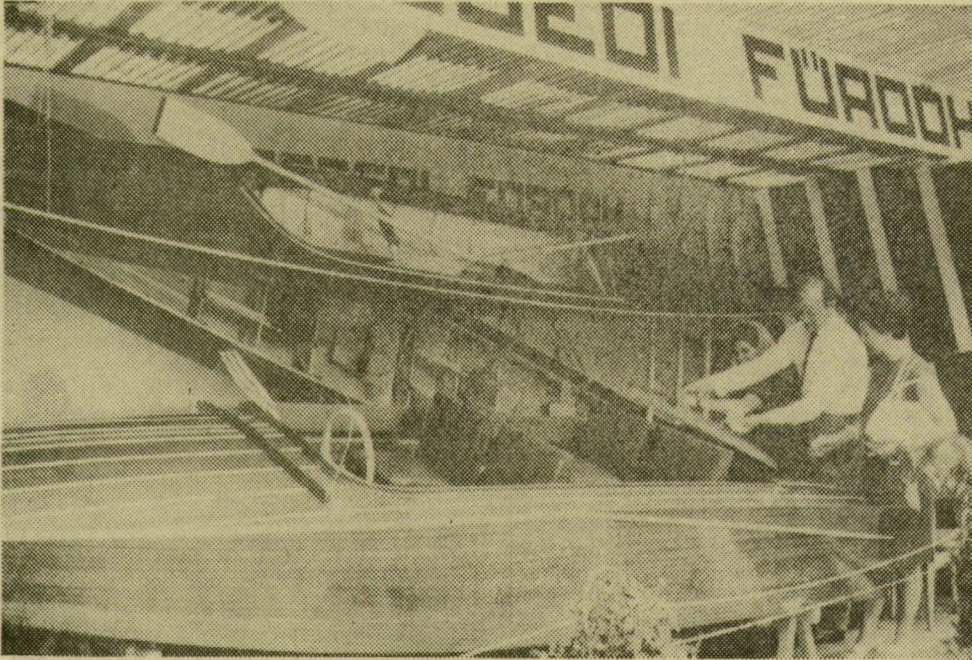

Utánfutó, vízi járművek

(Somogyiné felv.)

A motorcsónaknál is mindig akad érdeklődő

A Szegedi Fémfeldolgozó és Finommechanikai Vállalat járműfelszerelési termékei eddig sem voltak ismeretlenek, harmincféle különböző alkatrészt: visszapillantó tükröket, fogantyúkat stb. készítenek az Ikarus gyárnak. Ezenkívül nyomdai, tejjüzemi felszereléseket és háztartási eszközöket is gyártanak. A vállalat a Szegedi Ipari Kiállításon új termékekkel jelentkezik: a könnyű, biztos útfekvésű motorkerékpár-utánfutóval.

A motorkulnak keresztelt szállítóeszköznek nap mint nap sok látogatója akad, természetesen a motorkerékpárosok érdeklődnek leginkább iránta. Sokasodnak a bejegyzések a vendégeknyvből: „Nagyon tetszik, csak az a kár, hogy még nem lehet kapni”.

A fémfeldolgozó vállalat ízlésesen elrendezett kiállításán azonban még más termékekkel is találkozunk: a Vezuv elnevezésű sportpresszó-géppel, s többféle nyomdai berendezéssel, valamint autóbusz- és személygépkocsi visszapillantó tükrökkel. A vállalat gyártmányai közül különösen a tejjüzemi felszerelések értékesek, mert ezekkel jelentős mennyiségű import-

anyag megtakarítást érnek el. A Fürdők és Hőforrás Vállalat nemrég állította fel sportcsónak készítő és javító részlegét. Az új műhely rövid idő alatt rend-

kívül sokat fejlődött: a Szegedi Ipari Kiállításon szépen megépített négyesmély motorcsónakot, párevezős hajót és könnyűkajakot mutat be.

Slágerválogatott

Válogatott slágerekhez válogatott énekeseket válogatott az ORI péntek esti Slágerválogatott című könnyűzenei műsorához. Itt volt a 18 éves beat- királynő, Jo Baker New Yorkból, aki a Rolling Stone együttesrel már portyázott Európában. Ugyanebben a műfajban lépett fel a közönség soraiból színpadra Jacky Walg, a párizsiak kedvence. Megszólt a „nagy Sachmo”, Luis Armstrong, a négyoktávós világsoda Yma Sumac, a kamaszlányok kedvence, Richard Anthony és még mások is — Sadok Savir, az ügyes izraeli imitátor torkából. Aztán a „csőre töltött” mikrofonok előtt megjelent, énekelt és sikert aratott Kovács Kati a Nem leszek a játékszered-del befutott hírtelenszókére festett kislány, a Hol jár az eszem-ről nagyon dallamosan töprengő

rövidszoknyás Zalatnay Sarolta és Bencze Márta, a vöröshajú, jópofa óriásbébi, aki ezúttal olasz számokból „készt”. Az Eijen a paradicsomos ténytáblól jól, a Dio come ti amo sanremoi díjnyertes Modugno-sírámból valamivel gyengébben.

A Metró zenekar ezúttal is hangos sikert aratott: a nézőtérén több fiatal titánt az ájulást környékeztet. Ami viszont feltétlenül örvendetes: Zorán Sztevanovity saját számával, a Mi fáj fesztiválsikert is aratott kelles melódiájával — a szegedi fiatalok végre befogadták a magyar táncezt.

Mindez pedig történt pénteken este, az újszegedi szabadtéri színpadon, miközben Korda Sándor elég indiszponáltan, szellemtelenül szellemeskedve konferált.

N. I.

Vendégek és esetek

Érdekes lapozgatni a szegedi vendégeknyvből, s meghallgatni az élményeiket mesélő idegenvezetőket, a camping alkalmazottait, az éttermek felszolgálóit, a szállók dolgozóit. Valamennyien arra törekednek, hogy munkájukkal kellemessé, otthonossá tegyék a városban megforduló hazai és külföldi vendégek ittlétét.

A csomagörző sakál

A Tisza Szálló dolgozói sokáig emlékezni fognak arra a kedves epizódra, amikor a londoner iedten hőköt meg egy nyugatnémet kereskedelmi ügyvivő kocsiának ajtaja előtt. Úgy tudta, hogy a vendég már felment a szobájába, s a kocsihoz nincs senki, csak a rengeteg csomag, bőrönd. Amint azonban kinyitotta az ajtót, barátságosan morzgas állította meg, hogy beljebb hajoljon.

— Kutyuskám, kutyuskám — csitította a hang tulajdonosát, amely azonban nem reagált a magyar szóra, márcsak azért sem, mert nem kutya volt, hanem egy idomított sakál. Csak gazdája jelenlétében engedett a csomagokhoz nyúlni, akkor viszont olvan barátságosan, hogy üdvözlésre nyújtotta jobb első lábát.

Mórahalmi Antal, a szálloda fiatal vezetője készséggel igazította el a holland szivargyáros fiát, Harman Graff urat abban, hogy milyen tájlemez borokat érdemes kóstolgatnia. A kóstolgatásban természetesen a pusztamérgesinél állt meg kitarósan.

A násznép nevében

Lakodalmi násznép és a rokonság táncolt a nagyteremben, s ennek a hangulatát jegyezte be a vendégeknyvből a Vas—Szabó és a Bogár család. „Az ifjú pár és a násznép nevében minden elismerésünk a szakácsoké és a felszolgálóké.”

Egy szovjet turistacsoportból kedves ismerős köszönt Sónyó Mária idegenvezetőre. Egy csoportot ugyanis tavaly kalauzolt, amelynek tagja volt N. S. Kozenkina is Ukrajnából. Megismerte a kedves idegenvezetőt, s amit tavaly elmulasztottak megnézni Szegeden, azt most pótolták. Jártak az európai hírnő zsinagógában, s megnéz-

ték Szegedet a fogadalmi templom tornyából is.

„Kár a könnyekért”

Ugyanez az idegenvezető kalauzolt egy frankfurti turistacsoportot is. A többi között megtekintették a dorozsmai szélmalom. Mi tagadás, ez a feles régiség eléggé elhanyagolt állapotban van. Ennek asszociációjaként a frankfurtiaknak egy ismert német sláger jutott az eszükbe, amelynek egyik sora így hangzik: „Kár a könnyekért az éjszakában...” A dorozsmai szélmalom vendégeknyvből pedig ezt jegyezték: „Kár a szép szélmalomért.”

Ausztráliából jött Szegedre W. Wagga úr és családja, s a camping vendégeknyvből ezt jegyezte: „En és családom barátságos fogadtatásban részesültünk Szegeden. A kedves városról mesélek majd odahaza, barátainknak.”

24 ezer tányér

A Hungária étterem asztalairól szinte le sem kerülnek a különböző nemzetek kis zászlócskái. A legtöbb hazai és külföldi vendég ugyanis itt étkezik. Egyszerre 900 embert tudnak asztalhoz ültetni és kiszolgálni. Szücs Ferenc üzletvezető sokáig emlékezi fog az ünnepi heteknek egy szombatjára és vasárnapjára, amelyhez hasonló forgalom még soha

SZEGEDI ÜNNEPI HETEK

nem volt a Hungáriában, amióta megépítették. A két napon 6 ezer ember reggelizett, ebédelt és vacsorázott, s 173 ezer forint volt a bevétel.

A felszolgálók, szakácsok és konyhalányok 18 óras műszakban dolgoztak. Éjjel 2-kor zártak, s 4 óra lett, mire mindennel elszámoltak. Hat óra vízszint már megterítettek 700 főre. Kimondani is sok: 24 ezer tányérral terítették. Mindezt elmosni sem volt könnyű munka.

Librettó és ivóvíz

Az Amerikai Egyesült Államokból itt vendégeskedett Josep B. Funke úr is, s nem győzte dicsérni látványosságáért a Hány Jánost és a kitűnő rendezést. A vendégeknyvből viszont azt is megjegyezte, hogy még jobban élvezte volna az előadást, ha előtte megismerkedik egy angolnyelvű librettóval. Nem tetszett viszont neki, hogy ebédnél langyos volt az ivóvíz. Jó lett volna „megmagyarázni” neki, hogy Szeged bővelkedik termálfűzőben, s a szegediek is eléggé meleg ivóvizet fogyasztanak. Ezen bizony lehet segíteni: azért vannak a hűtőszekrények.

S netán az is megoldás, hogy a lehűtött vizet, amelyet a déli ebédhez készítenek el, ne rakják ki a kanoscsókba már kora délelőtt, mert 12-kor már élvezhetetlenül meleg.

L. F.

Autóstalálkozó

A Szegedi Ünnepi Hetek kezdete óta minden évben megrendezték az autósok találkozóját Szegeden. A Magyar Autóklub szegedi csoportja immár hatodszorra rendezte meg a többnapos és bő programot ígérő találkozót a magyar autósok számára. Most is az ország minden részéből érkeztek résztvevők, a többi között Szombathelyről, Tatabányáról, Oroszlányból, Budapestről, Szolnokról, Debrecenből.

Az autós vendégeket dr. Nagy Attila, a Magyar Autóklub szegedi csoportjának titkára fogadta és köszöntötte.

te ismerkedési estén, a Tisza Szálló éttermében. A magyar autósok programjában a többi között szerepel: ismerkedés a várossal. A panoráma autóbusszal tettek köréjét tegnap, majd sétahajózáson vettek részt a Tiszán, este pedig megtekintették a szabadtéri játékokon a Faustot.

Ma, vasárnap megtekintik a go-kart versenyt és el látogatnak az ipari vásárra, s utána ki-ki szabad programot állít össze magának, este pedig részt vesznek az Otelló szabadtéri bemutatóján.

lődi környezetet áraszt nagyszerű fénytechnikával, stílusos rendezéssel kiegészítve.

A környezetnek olyan meghatározó a jellege, hogy az előadásokat, a darabokat — mint említettem — a legmondosabb ide válogatják. Sőt a színpad „átdiszlezesését” néha úgy oldják meg, hogy megkérlik a közönséget: a második felvonásra fáradságát át egy másik színházra, mert a felvonás cselekményének az felel meg jobban. A közönség a szünetben felkerekedik, de ami még érdekesebb, a harmadik felvonás megint másik színházra és ráadásul a következő napon folytatódik. Ezt a módszert dubrovnikai játékok hagyományos és leghelyibb jellegű darabjában, Vojnovic Dubrovnikai trilógia című történelmi művének alkalmazták. A közönségnek nagyon tetszik ez az érdekes, s művészi- leg kétségtelenül megindokolt megoldás.

Ilyen körülmények között persze senki se gondoljon túl nagyméretű nézőterekre. Az ezerfős tribün (több helyen még az sem kell, csak széksorok) itt már jelentősnek számít. Zömében 4—500-an néznek végig egy-egy előadást, de olyan is van, ahol csak 200 ember számára van hely. Ezért inkább többször játsszák a darabokat, 4—6—8 előadásban. Idén összesen 35 előadást tartanak a műsorra tűzött hét prózai műből. A program összeállításában mindig gondot fordítanak a helyi irodalmi, történelmi hagyományok ápolására. Ezért is szerepel minden évben az említett Dubrovnikai trilógia, amelyben a város történetét dolgozta föl Vojnovic, az 1929-ben elhunyt dubrovnikai író. Művét az 1920-as években írta. Ugyancsak a helyi hagyományok ápolása rejlik a 16. századi klasszikus dubrovnikai író, Marin Držić két művének, a Dundo Marojának és a Zsugorinak idei műsorra tűzésében. Idén egyébként játsszák még Shakespeare Otellóját, Calderon A zalameai bíró című színművét, Molière Don Juanját és a József élete című lengyel moralista darabot, a varsói Nemzeti Színház bemutatásában.

A dubrovnikai fesztivál lényegében azonos időre esik a mi Szegedi Ünnepi Heteinkkel. Idén július 10-én a XVII. fesztivál kezdődött meg és augusztus 24-ig tart. Ezalatt nemcsak prózai szabadtéri bemutatókon vehet részt a közönség, hanem gazdag zenei programon is. A belgrádi, zágrábi fülharmonikusok, a Rádió-Televízió zenekara, a Jugoszláv

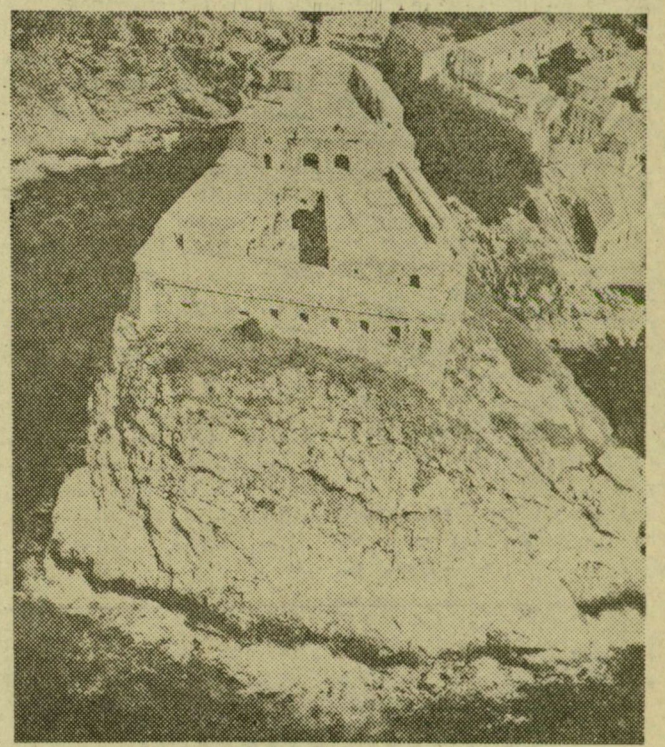
Néphadsereg Kórusa, s más neves jugoszláv együttesek, szolistaik fellépése mellett vendégszerepel Leonid Kogan, a világszerte ismert szovjet hegedűművész, aki a szolistaik koncertjén és a Cincinnati Szimfonikus Zenekar hangversenyének keretében is fellép. Hangversenyek itt egyebek között egy brüsszeli, egy prágai zenekar, egy New York-i trió, s más külföldi művész. Színes folklorisztikus estek járulnak mindehhez, szerb, macedón, horvát népi együttesekkel.

Minden évben nagyon érdekes a játékok megnyitása is. A raguzai köztársaság idejéből származó hagyományos szertartások között vonják föl a fesztivál zászlaját a Sponza palota előtti téren, s eljátsszák az Ivan Gundulic szövegére írt Szabadság Himnuszát, Gotovac szerzeményét. Ezt követően — díjmentes előadásban — részleteket mutatnak be a játékok műsorából.

— Idén csendül fel tizenhetedszer a Szabadság Himnusa — mondotta az igazgatóságon Fani Muhoberac, a Dubrovnikai Szabadtéri Játékok igazgatója. Tőle tudtuk meg azt is, hogy az 1950-ben kezdődött dubrovnikai játékok múltja sokkal régebbi időkre nyúlik vissza. Már a 16. században is létezett szabadtéri színpad ebben a tengerparti városban, s ezekhez az időkhez kapcsolódik a szerb-horvát nyelvű dráma születése. Itt alkotott Držić, akinek szelleme ma is kitörölhetetlenül él a játékokon. A Dubrovnikai Szabadtéri Játékok egyébként 1957 óta tagja az Európai Fesztiválszövetségnek, amely jelenleg 29 tagot számlál.

A kulturált, rokonszenves igazgató — „civilben” jugoszláv és olasz irodalomtanár — két éve áll a játékok élén. Azelőtt Dubrovnik művelődési titkára (művelődési osztály- vezetője) volt. Hallott-e a szegedi játékokról? — Hát hogyné! S szeretne is eljönni, de minden évben ugyanakkor van számára is a legtöbb munka, akkorra esik a program, amikor minálunk. De talán majd egyszer mégis sikerül.

Láttam, őszintén gondolja ezt. Hiszen szezonkezdeti tömegtelen elfoglaltsága ellenére nemcsak azonnal fogadott, hanem bőven szakított időt a beszélgetésre, pedig külföldi vendégeit hagyta ott. S ez talán nem is elsősorban az újságíróknak szól, hanem a szegedi fesztiválváros képviselőjének. S amikor kérésére — az engem kísérő Csorba István kollé-

LOVRJENAC VÁRA

Itt töpreng Hamlet és forral bosszút Otelló

gámmal, a Novi-Sad-i Magyar Szó munkatársával — beírtam nevémet az emlékkönyvből, amelyben nem sokkal előbb Bandaranaike asszony, s más közéleti személyiségek aláírása, legfrissebben pedig a Mexikói Népi Szocialista Párt küldöttsége szerepelt, arra gondoltam, miért is ne szövdhethének a művészet szálai a „szláv Athén” és a Tisza-parti fesztiválváros között. Természeti szépségekben mi ugyan aligha versenyezhetünk a Jadran — az Adria — gyöngyével, de a kölcsönös tapasztalatok, tervek hozzájárulhatnak a közös kulturális hivatás teljesítéséhez.